

سخنرانی مسجد جامع اصفهان - جلسه 1

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين بارى الخلاق اجمعين و صلى الله على سيد الانبياء و المرسلين حبيب اله العالمين و خاتم النبيين ابى القاسم محمد و على اهل بيته الاطيبين الانجيين الهداه المهديين سيما مولانا و سيدنا الامام المبين و الكهف الحصين و غياث المضطر المستكين و خاتم الائمة المعصومين

پیش از آن که خطبه منبر تمام شود، ناگزیرم به اندازه چند دقیقه 1:34؟؟؟؟ مقدس آقایان محترم را به رویه خودم آشنا کنم. این رویه ای است که در حدود 30 سال است من به آن رویه موفق هستم. و آن رویه این است که در ابتدای منابر، در مجامع روحانی، مادامی که مزاحمتی برای رفقا و دوستانم آقایان محترم 2:20؟؟؟؟ منبر نداشته باشد و مزاحمت دیگری نباشد، این رویه را معمول می دارم.

خاطر می آید در 22 سال قبل هم که من شرفیاب خدمت آقایان محترم اصفهان بودم و در همین مسجد، شب های ماه صیام منبر می رفتم، این رویه را معمول می داشتم. ولی خوب ممکن است آقایان اکثرا نبوده اند یا اگر بوده اند بعضی فراموش کرده اند، ناچارا تذکر بدهم.

رویه این است که در ابتدای منابر متوسل می شوم به ذیل ولای اعلا حضرت امکان مکن و کیهان شوکت، قطب زمین و زمان، ولی خدا در عالم امکان، اعلا حضرت «بقیه الله» ارواحنا لتراب مقدمه القاء به نحو خاصی متوسل به آن حضرت می شوم. نحوه را و 3:45؟؟؟؟ عرض خواهم کرد. و به آن توسل، جلب توجهات آن بزرگوار را به مجمع روحانی می کنم.

نحوه توسل این است:

چند جمله از جمله هایی که مربوط به آن حضرت است و ذکر مقامات آن حضرت را نموده است، بر زبان جاری می کنم و بعدا هم لقبی را که مخصوص آن بزرگوار هست و به آن لقب به نسبت سایر ائمه: ممتاز هستند، آن لقب را بر زبان جاری می کنم. موقعی که آن لقب بر زبان جاری می شود، خودم و همه شنوندگانم، خواه عالم باشند یا عامی، خواه رئیس باشند یا مرئوس، گدا باشند یا غنی، جمیع طبقات، باید به احترام امام زمان 7 در موقع شنیدن آن لقب مخصوص، حرکت کنند. خودم و جمیع شنوندگانم، به تعظیم و احترام امام زمان 7 حرکت می کنیم، رو به قبله می ایستیم، به

پیروی از حضرت ثامن الائمه 7 دست را بر سر می‌نهیم و شعار مذهبی خودمان را بر تعلیم آن بزرگوار می‌دهیم. شعار مذهبی شیعه صلواتی است که می‌فرستند. این شعار شیعه است. و بعد می‌رسیم به سخنانی که باید؟؟؟ 6:08 این رویه من است. چرا این رویه را اتخاذ کرده‌ام؟ و حکمت این عمل چیست؟

حکمت این عمل این است که:

منبر محل خطرناکی است، مجامع روحانی، محل خطرناک است. خطرش چیست؟ و از چه ناحیه‌ای است؟

ما يَكُ دشمن «قوي» «غويي» داریم که تمام همّ او این است که ما را از «صراط مستقیم» منحرف کند. این دشمن ما خیلی دانا است و خیلی هم توانا است و تا درجه‌ای هم، بهره‌ای از «اسم اعظم» خدا دارد و این نیروی قوي در دست او نهاده شده است. او با ما دشمن است. همّ او و اهتمام او در این است که ما را از بندگی خدا منحرف کند و از صراط مستقیم عبودیت منحرف کند. در مقابل خدا، به عزت خدا قسم یاد کرده است که این‌کار را بکند: (فَبِعِزَّتِكَ لَأُغَوِّيَهُمْ أَجْمَعِينَ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ) [1] در محضر خود خدا و در بین یدی الله تعالی، قسم به عزت خدا خورده است که من بندگان تو را اغوا خواهم کرد و گمراهشان می‌کنم، همه را، جز آن‌هایی که، دل آن‌ها خالص برای تو باشد و غیر از تو، در دل آن‌ها راه پیدا نکره باشد، هیچی. بندگان که قلبشان، خالص برای خدا است و جز خدا، بر هیچ چیز دیگری راه پیدا نکرده است، این دشمن در آن بندگان تأثیر ندارد، ولی در غیر آن‌ها نفوذ می‌کند. و باز با لام تأکید و نون تأکید ثقیله به قول علماء، به خدا متعال عرض کرده است که: (لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ثُمَّ لَأَتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَ مِنْ خَلْفِهِمْ وَ عَنْ أَيْمَانِهِمْ وَ عَنْ شَمَائِلِهِمْ) [2] گفته است: خدایا البته و البته، به یقین، سر راه راست تو می‌نشینم و از چپ و راست و جلو و دنبال، می‌آیم و بندگان تو را منحرف می‌کنم، منصرف می‌کنم و از تو دور می‌کنم و عاصی و طاغی و یاغی با تو خواهم کرد. این اگر در خودش، يك چنین نیرویی و قدرتی و توانایی نبیند، در مقابل خدا این چنین ادعائی را نمی‌کند. در آزمایش‌های متعددی هم که شده است، گفتارش را به صورت عمل در آورده است.

پنجه به پنجه بزرگان، مانند آدم ابوالبشر 7 پدر بزرگمان، پنجه به پنجه آن‌ها انداخته است و آن‌ها را هم تا درجه‌ای کوبیده است. پدرمان را چه کسی از بهشت بیرون کرد؟ اغوای این ملعون بود. به طریقی که می‌داند. که حالا نمی‌خواهم آن‌را بگویم. قصه آدم 7 و حوا 3 و خوردن گندم و خارج شدن

از بهشت را نمی‌خواهم بگویم. بالاخره پنجه به پنجه پدرمان انداخت و او را کوبید. وقتی که پدر را بکوبد، پسر اهمیتی ندارد.

شاعر می‌گوید:

پدرم روضه رضوان به دو گندم بفروخت ناخلف باشم اگر من بجوي نفروشم

حالا که بعضی از بچه‌ها با آب جو می‌فروشدند نه به خود جو. به هر جهت. این خیلی قوی است و خیلی هم غوی است. در پاره‌ای از دعاها وارد شده‌است: «أَعُوذُ بِاللَّهِ الْقَوِيِّ مِنَ الشَّيْطَانِ الْغَوِيِّ» [3] و خدای متعال در قرآن هم تصریح کرده‌است: (أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ) [4]

حالا مجلس را نمی‌خواهم شیطانی؟؟؟ 11:50 کنم و بیوگرافی به قول فکولی‌ها، سیره به قول آخوندها، نمی‌خواهم بیوگرافی شیطان را تحویل بدهم. بالاخره دشمن قوی‌ای است و غوی. اولاً از همه ما ملاتر است، این‌را بدانید. در هر فنی هم استاد است، همه فن حریف است، در فنون علمیه هم وارد می‌شود، علماء را اغوا میکند، در فنون عملیه وارد می‌شود و ارباب عمل را اغواء میکند. سال‌خورده جهان دیده است، نامردی است که همه مراحل را طی کرده است، خدا را عبادت‌ها کرده است که هیچ فردی از افراد بشر این مقدار عبادت نکرده است. دو رکعت نماز خوانده است، چهار هزار سال طول کشیده است. به این عبادت‌های خودتان ننازید. به هر حالت بگذرم.

این دشمن ما است. بر سر راه راست می‌نشیند. به راه‌های کج و ماوج، به راه‌های باریک و تاریک و پرچاه و چاله، کاری ندارد. کسی که از راه راست منحرف شده است، وقت عزیز خودش را صرف او نمیکند، او منحرف است، او خودش از راه دور شده است. ماتریالیسم‌ها از راه دور شده‌اند، افسارشان را بگردنشان انداخته است، هرچه بروند، دورتر میشوند. یهود و نصاری و ملل غیر حقه؟؟؟ 13:45 را کاری ندارد، زیرا که از راه منحرف شده و رفته‌اند. وقتی زیادی ندارد که صرف آن‌ها کند. می‌آید سر راه راست می‌نشیند. یعنی سر راه اسلام و مسلمین می‌نشیند، یعنی سر راه شیعه می‌نشیند. به «ابوحنیفه» و «حنفی‌ها» کاری ندارد، آن‌ها منحرف شده‌اند. به شیعه که صراط مستقیم را گرفته است و (هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ) [5] که بنا به قرائت اهل‌البیت «صِرَاطُ عَلِيٍّ» می‌باشد، سر راه آن‌ها می‌نشیند. او به سینما و تئاتر و کاباره و این‌ها کاری ندارد، زیرا آن‌هایی که رفته‌اند، منحرف هستند. وقت او عزیزتر است که برود آن‌جا به باطل صرف کند، دم مسجد؟؟؟ 14:50 می‌آید. صراط مستقیم این‌جا است.

جائي که نام خدا برده میشود، دعوت به سوي خدا مي‌شود، بندگان که از خدا قهر کرده‌اند، آشتي بين آن‌ها و خدا داده مي‌شود و پيوند بين بندگان و خدا داده میشود، مسجد است. اين جا است که خدای الله اکبر، بانگ «اشهد ان لا اله الا الله»، از اين جا بلند میشود و به گوش خلق ميرسد. اين جا است که ندای فطرت تجديد میشود، اين جا است که مورد لطف خدا است، اين صراط مستقيم است. مسجد، جاي نماز است، مسجد، جاي رقص و نمايش که نيست، مسجد، جاي دعا است، مسجد جاي اتصال؟؟؟ 15:50 خلق با خالق است. صراط مستقيم اين جا است، دم مسجد می‌آید. بعد هم توي اين مجمع می‌آید و امثال اين مجمع، چون در اين مجالس نام خدا برده مي‌شود و خلق؟؟؟ 16:00 به جانی خدا می‌شوند و به خدا توجه داده میشوند. اين است که سر و کار شيطان با شما است، حواستان جمع باشد. پيرمردها را سرمه به چشمشان مي‌کشد؟؟؟ 16:20 خواند چرت و پيني تحويل بدهند، جوان‌ها را توي گوش‌هايشان، حرف‌هائي ميزند که چشم‌هايشان اين طرف و آن طرف باشد و منحرف از گفتارهاي نافع؟؟؟ 16:40 پندآمیز باشند، و! و! که حالا نميخواهم؟؟؟ 16:45 بدهم. و از همه بيشتر، با من گوینده سر و کار دارد. چرا؟ چون گوینده، در افکار شنوندگان مؤثر است.

به سخن زنده شود نام همه به سخن پخته شود کام همه

نيست در کان

کان، يعني معدن، معدن غلط است.

نيست در کان گهري بهتر از اين يا در امکان هنري برتر از اين

سخن مؤثر است. «انما هذه القلوب حديد و رقيق الالفاظ مغناطيس» سخن آهن‌ربائي است که دل‌هاي آهنين را به خود مي‌کشد و نرم مي‌کند، سخن بزرگ‌ترين حربه و اسلحه انبياء و بزرگان بشر بوده است. به سخن می‌توان یک ملتی را منحرف از راه کرد و یک ملت منحرفی را، وارد در راه کرد. به سخن ممکن است، یک اجتماع آرامی را به جنبش آورد و اجتماع پرجوشی را آرام کرد. سخن خیلی اثر دارد.

گویندگان، قيمت بزرگی دارند، خیلی وزن دارند. به مقدار گفتار و تاثير گفتارشان، اين‌ها وزن و اندازه دارند. گوینده، گاهی ممکن است بر لفافه، کلمات جذاب آرایش؟؟؟ 18:40 نفوس عديده‌ای را از صراط مستقيم و راه صحيح منحرف کند، به طوری که خود شنونده نفهمد، در لابلای باقلوا؟؟؟ 18:50 داخل کند و او را مسمومش کند. گوینده می‌تواند نفوس منحرف را با یک گفتار صحيح به راه بياورد. غرض، موقعيت گفتار و گوینده خیلی است. اين دشمن ما باهوش است، زیرک است. او

می‌گوید: اگر تصرف در فکر من کرد، به انحراف فکری من، ممکن دو هزار نفر را منحرف کند، در گوش من می‌آید، من باب مثل، این یک مثل است، می‌گوید: آشیخ، تازه آمدی این‌جا، منبر اولت است، مراقب باش، 19:55 جمعیت زیاد 20:00 یک حرف‌هایی بزن که مطابق میل شونده‌ها باشد، یک قدری غصه بگو، یک قدری 20:05 این‌ها بخندند 20:05 کلماتی که این‌ها را تشنه بکند، که فردا شب، هرکس یک نفری را با خودش بیاورد، مراقب باش، این‌چنین منبری بروی. و البته اگر جمعیت زیاد شود، شوکت اسلام است، عزت اسلام است، شعار اسلام است، از این راه وارد می‌شود. به صورت حق، باطل را بر فکر 20:42 وارد می‌کند. اگر جمعیت زیاد شود شعار اسلام خواهد شد. شوکت اسلام خواهد شد. 20:45 مبادا روایتی، حرف‌های قدیمی، جوان‌ها مخصوصاً بگویی 20:45 به جهات مختلفه فکر من را منحرف می‌کند. فکر من که منحرف شد 21 عالم و عامی 20:45 آیت الله و طلاب علوم علمیه،

خداوند به حق امام زمان 7 وجود مسعود شما را برای همه ما باقی و مستدام بدارد.

خدایا به عز امام زمان 7 خدمتگزاران امام عصر 7 یعنی علما و محصلین و طلاب علوم دینی را در دنیا عزیزتر از این‌که هستند بفرما.

طول عمر، عز کامل، سعادت شامل به همه‌شان عطا بفرما.

یک ساعت وقت محترم آقایان اهل علم، آقایان محترم کسبه و تجار، مخدرات محترمت تشریف آوردند، یک ساعت وقت این‌ها باطل می‌شود، عمرشان هدر می‌رود، او به مقصدش رسیده است. از چه راه؟ از راه اغوای فکر من و اغوای من. این است که با من بیشتر از شما سر و کار دارد. به قدری که با یک یک شما سر و کار دارد، به اندازه مجموع شما با من سر و کار دارد. و بنده هم ضعیف هستم، شما هم مثل من هستید، البته بهتر از من هستید، ولی در مقابل او ضعیف هستید و بلکه ضعیفه هستید. 22:50 ما در مقابل او نمی‌توانیم خودمان را نگهداری کنیم و در مبارزه با او مقاومت کنیم. 23

انسان وقتی در مقابل دشمن قوی واقع شد، خودش نتوانست با او مقابله کند، چه می‌کند؟ به پناه یک قوی‌تری می‌رود، در حصار یک دلاور بالاتری می‌رود، در پناه یک شخص بزرگتری می‌رود تا او را نگهداری کند. آن خدایی که این ملعون را آزاد کرده است، این ملعون با این نیرو را آزاد گذارده است (فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ) [6]. 24 عدل آن خدا مقتضی است که در مقابل این قوی غوی، يك پناهگاه و دژ محکمی هم درست کند. عدل خدا مقتضی است.

خدائي که آتش را خلق ميکند، آب را هم خلق ميکند. اين عالم را روي پايه اضداد نهاده است. خدائي که اين قوي غوي را به جان بشر انداخته است و اغوا ميکند، از محلي که بشر نداند و نبيند، به حکم عدلي که دارد، بايد يك جائي، محلي، پناهگاهي درست کند که اشخاص ضعيف به آن پناهگاه بروند و از اغواء و 25؟؟؟ اضلال او مصون و محفوظ باشند. و آن پناهگاهي که خدا درست کرده است که در موقع 25:20 ؟؟؟ ، خلق بروند 25:20 ؟؟؟ و مصون از هلاکت بمانند، او «ولي وقت» است، «ولي الله الاعظم» که قطب زمان است و محور جهان است «و به حرکت المتحرکات و سکنت السواکن» [7] است. کسی که «يد الله» است، کسی که «عين الله» است، کسی که «اذن الله» است، کسی که «لسان الله» است، کسی که به بيان بعضي زيارت «نفس الله القائمة بالسنن» [8] است، کسی که مظهر علم و قدرت و رحمت و مرحمت و احسان و هيمنت و سلطنت و قدرت و ساير کمالات ربوبيه است، مظهر و مظهر اينها است، او «حصن خدا» است، او دژ محکمي است که حق تعالي معين کرده است.

در همين دو سه جمله اي که خواندم که ماثور از زيارت و ادعيه است، در توصيف امام عصر ارواحناه فداه، يکي اين است: «الكهف الحصين». اين كهفي است که حصار ما است، مغاره اي است که دژ ما است، پناهگاهي است که ملجأ و مرجع ما است که ما در مواقع ابتلاء به دشمنان قوي به پناه او برويم.

اگر يك نره غولي بخواهد، يك بچه اي را بزند، بچه وقتي نميتواند از خودش دفاع کند و با او مقاومت کند، به يك نفر جوان دلاورتر و دليرتر پناهنده ميشود، ميگويد: آقا 27:40؟؟؟ اين ميخواهد مرا بزند. خدا در هر دوره اي، يك دلير و دلاوري درست کرده است و در دوره ما حضرت بقيه الله روي فداه است. اين 27:50 ؟؟؟ شجاع يلي است که خدا در اين عالم درست کرده است و پناه گروندگان و پناه، پناه برندگان قرار داده است. البته بايستي به پناهِش رفت تا پناه بدهد.

هر که را روي به بهبود نبود ديدن روي نبي سود نبود

(إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ) [9] (هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ) [10] (و نُزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَ رَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ) [11] از اين قبيل آيات خيلي است. حالا نميخواهم اينها را بگويم. (و لَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَى عِلْمٍ هُدًى وَ رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ) [12]

طبيب عشق مسيح آدم است و مشفق ليک چو درد در تو نبيند که را دوا بکند

باید رفت نزد دکتر تا معالجه کند، باید رفت به پناه دلیر و دلاور تا پناه بدهد. کسی که نمیرود، کسی که روی به پیغمبر 9 ندارد، از پیغمبر 9 چگونه استضاءه و استفاضه و بهره برداری کند؟

انشاءالله تعالی مثل این چراغ‌ها از زبان ??? 29:40 خدا برای شما روشن خواهد کرد. خدا این ولی اعظم را، در همین عالم، در همین کره، این کشف حصین را، این حصن حصین را، این دژ محکم را، این یل عالم ملکوت و ملک را، معین کرده است، برای این که اگر کسی به پناه او برود، و از شر این دشمن یگانه قوی غوی به او پناهنده شود، او نگهداری به اذن الله کند ??? 30 خدا دست جسمی ندارد، خدا دست وهمی ندارد، خدا دست خیالی ندارد، خدا دست عقلی ندارد.

دست خدا، اولیاء و حجج الهیه هستند، دست خدا در این عالم، انبیاء و اوصیاء انبیاء هستند، این‌ها «ایادی فعاله خدا» هستند. به پناه آن‌ها رفتن، به پناه خدا رفتن است و حمایت این‌ها، حمایت خدا است. و به اذن الله این‌ها به پناهندگان پناه می‌دهند.

این دو مطلبی که عرض کردم، حکمت عمل بنده است. بنده ضعیف هستم، مستمعین من هم ضعیف هستند، و لو از من قوی‌تر هستند و شما آدم‌های خوبی هستید، هم مردان شما و هم زن‌های شما، از بنده به میلیارد درجه بهتر هستید، معتقد هستم، معترف هستم، ولی من شما را همگی «مقدس اردبیلی» نمی‌دانم، همه شما را «شیخ مرتضی انصاری» و «سلمان» زمان نمی‌پندارم، شما هم يك مقداری ضعف دارید. و چون با هم در هدف مشترك هستیم، نهایت من گوییده و شما شنونده هستید، ناچاریم که همه به پناه برویم. این است! من خودم را ضعیف میدانم و مستمعین خودم را ولو قوی‌تر از من هستند، در مقابل آن دشمن باز ضعیف میدانم. جای آن دشمن هم «مسجد» است، چون او به کاباره نمیرود، آن‌هایی که توی کاباره رفته‌اند ??? 32:30 شده‌اند، از راه منحرف شده‌اند، دیگر وقتش را بی‌خود به آن‌ها باطل نمی‌کند. همین قدر دستش را نگه میدارد، آن‌ها بیرون نیایند، آن‌ها به راه نیایند. آن‌طور که خودش مستقیم توجه دارد، (لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ) [13] راه راست را زیر نظر دارد، راه راست، نماز جماعت است، راه راست، خواندن قرآن است، راه راست، مجالس تفسیر قرآن است، راه راست، مجالس موعظ‌هاست، راه راست، مجالس توسلات است، ??? 33 کانون این کارها هم مسجد است. اسلام يك کانون درست کرده است و آن هم مسجد است، يك مرکز، برای ارتباط با خدا درست کرده است و آن مسجد است، و به مسجد هم خیلی اهمیت داده است ??? 33:30

شیطان هم من را اغوا میکند و هم شنوندگان من را اغوا میکند. چه کار کنم؟ چاره ندارم، باید در اول امر و ابتدای کارم، بروم به پناه حصن حصین، کشف حصین و حصن متین خدا، باید زیر دست خدا بروم. دست خدا، «ولی عصر» است و اگر رفتیم نگه می‌دارد، این برای همین کار است، اگر نرویم و نگه ندارد تقصیر با ما است، التفات فرمود یا نه! تقصیر ما است.

گر گدا کاهل بود تقصیر صاحب خانه چیست

اگر رفتیم نگه میدارد. لهذا من در هر منبری، مادامیکه معارض و مزاحم با سایر منبری‌ها و فیوضات روحانی دیگر نباشد، این کار را می‌کنم. ان شاء الله.؟؟؟ 34:45 و آزمایش‌های زیادی هم کرده‌ام و یافته‌ام که اثر عجیبی دارد.

راه پناه رفتن چیست؟ راه پناه رفتن همین است که گفتم. چند تا از القاب او را ذکر می‌کنم و آن لقب مخصوصش را می‌گویم، و به تعظیم آن حضرت به پیروی امام هشتم⁷، این عمل هم ؟؟؟ 35:15 اختراع و ابتکار خودم نیست. همه کارهای ما باید به دلالت ولی الله باشد، خودسرانه نرویم، پیروی از پیشوایان دینمان کنیم.

روایتی رسیده است که محدثین معتمد ما در کتب خودشان نقل کرده‌اند که حضرت رضا⁷ هر وقت نام حضرت بقیه‌الله حضرت حجه ابن الحسن روحی له الفداء، در محضرشان برده میشد، از جا بلند میشدند، دستشان را بر سر مینهادند و برای این شخصیت، همین مضمون صلوات ما را، تقریباً از خدای متعال درخواست میکردند. امام هشتم، پدر بزرگ پدر ایشان هستند، پدر امام جواد⁷ هستند که او پدر امام هادی⁷ است، که او پدر امام حسن عسکری⁷ است، و حضرت عسکری⁷ پدر حضرت مهدی⁷ است، جد جد ایشان هستند. پنجاه سال قبل از ولادت حضرت بقیه‌الله⁷، بلکه پنجاه و دو سال قبل از ولادت حضرت بقیه‌الله⁷، حضرت رضا⁷ از دنیا رفته‌اند. حضرت رضا⁷ در سنه دویست و دو هجری از دنیا رفته‌اند، امامزمان⁷ در سنه دویست و پنجاه و پنج، مطابق «نهر» یا دویست و پنجاه و شش مطابق کلمه «نور» بدنیا آمده‌اند. پنجاه و چهار سال قبل از ولادت امامزمان⁷، حضرت رضا⁷ از دنیا رحلت کردند. حضرت رضا⁷، امام هستند، جد جد حضرت مهدی⁷ هستند، ایشان وقتی که میشنیدند، ذکر این بزرگوار در محضرشان می‌شد به احترام و تعظیم حرکت می‌کردند و دست بر سر می‌نهادند و درود و ثنا برای او می‌گفتند و از خدا برای او تحیات می‌طلبیدند. ما که ان شاء الله الرحمن، رعیت او هستیم، اگر باشیم! خیلی که مقام داشته باشیم، رعیت آن حضرت باشیم و در زمان حیات آن حضرت، ما اولی و احق به تعظیم هستیم، به

همان روشی که حضرت امام رضا⁷ داشته‌اند. لذا روش هم ابتکاری خودم نیست و از خودم اختراع نکرده‌ام، به پیروی امام هشتم⁷ است. این تعظیم او است. این تعظیم، رفتن به پناه او است، به این تعظیم جلب توجهات خاصه حضرت می‌شود.

این‌جا يك جمله بگویم: من يك نفر آدمي هستم که حیثیتی ندارم، يك بچه طلبه‌اي بیشتر نیستم، اگر طلاب مرا به نعلین برداري خودشان قبول کنند، افتخار میکنم. من که هیچ حیثیت ندارم، اگر ده نفر ؟؟؟ 38:50 محترمی، تعظیم مرا کردند، احترام به من کردند، وجدان ادبی من، شرافت انسانی من، عقل و خرد من، من را ملزم میکند که متقابلاً در مقابل احترام آن‌ها، من هم يك تعظیم و احترامی بکنم، این‌طور که حرکت میکنند، من هم دستی به سینه بگذارم، او به من سلام میکند من «علیکم السلام»، بلکه «و رحمه الله و برکاته» هم بگویم. (وَ إِذَا حُیِّیْتُمْ بِتَحِیَّۃٍ فَحِیُّوْا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوْهَا) [14] این مقتضای وجدان ادبی من است، این شرافت انسانی من است، مقتضای دانش و عقل و خرد من است. اگر نکنم، من از این شئون انسانی دور هستم. باید اگر احترام و تعظیم کردند، من هم متقابلاً تعظیم کنم، بهتر از آن را و لا اقل برابر آن را انجام دهم. امام‌زمان⁷ «کان ادب» است، امام زمان⁷ «عصاره شرف» است، امام‌زمان⁷ «جوهر عقل و خرد و انسانیت» است، او ببیند پانصد نفر، هزار نفر، کمتر یا بیشتر، روی علاقه و روی ایمان و روی اخلاص، به نام نامی او حرکت میکنند، تعظیم میکنند، شعار می‌دهند، آن وقت آن بزرگوار ببیند، هیچ نمی‌گوید؟ هیچ هیچ!

بزرگ ارتش‌داران که ممکن است صد تا تاجر تعظیم کنند و او اعتنا نکند، اگر ده تا سرباز سلام نظامی دادند ؟؟؟ 41، ملزم است که روی قانون ارتشی، متقابلاً جواب به آن‌ها بدهد، یا دستش را بالا ببرد، یا گردنش را کج کند، یا لا اقل چشمی به طرف آن‌ها بیاندازد. شیعه، «سرباز» امام‌زمان⁷ است، آن وقت پانصد تا سلام نظام مذهبی بدهند، حرکت کنند رو به قبله بایستند، ایستادن رو به قبله، برای تطبیق ظاهر با باطن است، چون ظاهر ما متوجه کعبه است، باطن ما متوجه امام عصر⁷، او «وجه الهی» است و از وجهه او باید متوجه خدا بشویم، چنان‌که از وجهه او این کعبه بدن ما، بایستی به عبودیت خدا قیام کند. برای تطبیق ظاهر و باطن، رو به قبله ایستادن و تعظیم کردن و صلوات فرستادن را حضرت ببیند، روی اخلاص و ایمان و علاقه و شوق، هزار نفر شیعه‌اش، این‌طور عرض ارادات کرده‌اند، هیچ اعتنا نمیکند؟ هیچ!

خاك بر سر من! اين چطور آدمي است؟ كار به امامتش ندارم، اين چه جور بشر با وجداني است؟ اين چه جور انسان عاقلی است و با خردي است كه هزار نفر اين چنين به او تعظيم ميكنند، او هيچ اعتناء نميكنند؟ هيچ، هيچ! محال است.

او عصاره ادب است، او جوهر اخلاق است، او كان انسانيت است، با او كه پشت ميكنند، او عنايت دارد، واي به آن وقتي كه رو مي آورد، او مظهر و مظهر خدا است. كساني كه پشت از خدا كرده اند، خدا دست عنايت بر سر آنها نهاده است، وجود ميدهد، حيات ميدهد، رزق ميدهد، دانش ميدهد، فهم ميدهد، مال ميدهد، عيال ميدهد، ثروت ميدهد، آن هائي كه رو به او بروند چه مي كند؟ رحمت رحيمه اش شامل حال آنها مي شود.

امامزمان 7 مظهر صفات و ??? 43:35 كمالي و جمالي و جلالي حق متعال است، محال است! قطعا توجه ميكنند، توجه حضرت كه آمد ??? 43:50 ، مثل آفتابي كه تا تابيد، ما غرق نور مي شويم، همچين كه توجه كرد، انوار جلال امام عصر 7 در اين جمعيت ميافتد، آن شيطان، سگ كي است كه جلو بيايد؟ شهاب ثاقب آسماني مي زند، مرده و شياطين را دور ميكنند، آن وقت شهاب ثاقت نوراني امام عصر 7 مي گذارد او جلو بيايد؟ پدرش را در مي آورد.

و به خود امام عصر 7 قسم كه من آزموده ام. يك قسم از حرف هائي كه مي زنم، ماخذ و سند علمي دارد، ولي بدانيد كه تنها من به ماخذ علمي قناعت نكرده ام. در اين دوراني كه طي كرده ام و سير كرده ام، شواهد عملي، بيشتر از عدد انگشتان خودم كه بيست تا است، دارم. بيشتر از دو برابر ??? 45:05 دارم.

باور بفرومائيد، در همين موضوعي كه عرض كردم، شواهد بيش از پنجاه تا دارم كه هنگام توجه به ساحت ولايت آن حضرت، توجهات عمومي، توجهات خصوص آن بزرگوار شامل شده است و دفع بسياري از شر و ضرهاي اعتقادي و علمي و ايماني را كرده است. شواهد دارم كه حالا بنا نيست آنها را بگويم.

اين رويه من است. اين يك حكمت كار من است. نتيجه اش هم ??? 45:55 اغلب علما ثابت است و من شهودا در خارج بيش از پنجاه نوبت يافته ام. اگر زنده مانديم و خدا به من، به بركت امامزمان 7 توفيق داد، ان شاء الله شما زنده هستيد، من هم تصدق سر شما، اگر زنده ماندم، براي شب هاي آينده از اول منبر اين سيره را معمول مي دارم و ??? 46:25 سيره را جاري مي كنم و رويهام به عمل مي آورم و از شب هاي آينده ديگر اين سخنان نخواهد بود. از همان ابتداء وارد مي شويم و رويه

خودمان را به عمل می‌آوریم، بعد هم سخنانی که در نظر دارم به مقتضای جمعیت مجلس، من خیلی روشن می‌گویم، چون «لکل کلمه مع صاحبها مقام» اگر پنجاه تا پیر زن ؟؟؟ 47 بودند برای آن‌ها باید علی اکبر فدای ؟؟؟ 47:15 فدای کاکل ؟؟؟ به سینه بزنند. حالا اگر برای آن‌ها آمدی منطق علمی صحبت کردی، کار غلطی کرده‌ای.

و اگر چهار نفر عالم فاضل دانشمند بودند، علماء اعلام، طلاب ذوی العز و الاحترام، باید برای آن‌ها سخنانی که مطابق افکار آن‌ها است باید گفت. ؟؟؟ 47:40 اگر جوان‌هایی گردن کلفت بودند، باید برای آن‌ها دیس پلو با بوقلمون بیاوری.

و اگر پیرمردهای افتاده 47:55 ؟؟؟ زیر گلویشان آویخته بود آب‌گوشت مثلاً باید آورد، اگر بچه بود، باید شیر برایش بیاوری، باقلوا برای بچه که نمیتوان آورد ؟؟؟ 48:10 و اگر يك جوان تنومند ورزش‌کار بود، شیر به درد او نمی‌خورد، باید برای او باقلوا و قطاب یزد آورد. درست است! به قول رفقا «تناسب حکم و موضوع» باید رعایت گردد.

تا جمعیت چطوری باشد؟ و از چه ردیف باشد؟ و چقدر متناسب با آن‌ها؟

در این نه شب راجع به امام‌زمان 7 صحبت خواهم کرد. من، بنا بر منبر در اصفهان، اول امر نداشتم. يك دسته از رفقا من این‌جا دارم، آمدم، زیارتشان کنم، بهره‌ای از دیدار آن‌ها ؟؟؟ 48:50 بردارم و بروم، ولی بعد پیش آمد منبر هم شد. هر جا منبر بروم، امروز فریضه لازمه خودم میدانم که راجع به امام‌زمان 7 صحبت کنم، زیرا که به عقیده من غریب‌ترین دوازده امام، امام‌زمان 7 است. با این‌که امام حی ما است، با این‌که ولی امر خدا است، اکنون سر سفره او هستیم «و بیمنه رزق الوری و بوجوده ثبتت الارض و السماء» [15] ، آن‌قدری که باید برای او شعار داده شود، آن‌قدری که باید او توی دل‌ها بیاید و در مغزها و فکرها متمرکز بشود، آن‌قدرها نمیشود و این بزرگترین غربت برای آن حضرت است. و در معنا داد ندای «هل من ناصر ینصرني و هل من ذاب یدب عني» [16] او بلند است. من فریضه لازمه خودم میدانم، به همان مقدار اندکی که بلد هستم و با زبان الکنی که دارم و با کمی لیاقتی که دارم، متناسب با افکار اکثریت شنوندگانم، داد او را بکشم و فریاد برای او بزنم. ان‌شاءالله شما زنده باشید، اگر من هم زنده ماندم و موفق شدم، در این نه شب راجع به آن حضرت از شعب مختلفه صحبت خواهم شد.

خدا به حق امام زمان 7 همه شما را از جمیع لغزش‌ها و خطاها و خطرها و بلیات حفظ بفرماید.

حالا مواظب باشید سیره را در وسط منبر یا کنار منبر به عمل میآورم و رویه را بوجود میآورم و بعد هم مینشینیم چند کلمه‌ای صحبت خواهم کرد:

صاحب الهیبه العسکریه

مراقب باشید، این نکته را بگویم. من جنس خوب برای امام زمان 7 میخرم، ؟؟؟؟ 51:30 جنس بنجل ؟؟؟ و امانده ؟؟؟ به درد من نمی‌خورد، برای امام زمان 7 نمی‌خرم. صلوات پیرمردی، زوار در رفته، چرت آلود، از هم گسیخته، ادا من آن را برای امام زمان 7 نمی‌خرم. حالا جاهائی که شما جنس ؟؟؟ 52 به فروش میرسانید من کاری ندارم.

برای امام زمان 7 صلوات باید عاشقانه، جانانه، جوانانه، آن‌طوری که الان اگر خود حضرت 7 از در مجلس وارد شوند و زمان ظهور ایشان باشد و بگویند حضرت دارند تشریف می‌آورند، چطور میدوید؟ و با چه شوری و با چه حسی و با چه ؟؟؟؟ 52:30 صلوات می‌فرستید؟ ؟؟؟ ما این‌طور صلوات را می‌خریم. اگر این جنس را دارید فبها، اگر نه، پس می‌دهم و وسط منبر، صلوات پیچتان میکنم، تا آن جنس مقبول به دستم بیاید، این مطلب روشن بشود!

صاحب الهیبه العسکریه و الغیبه الالهیه سیدنا و مولانا و امامنا و هادینا بالحق القائم بامرہ و لعنہ اللہ علی اعدائہم ابد الابدین.

این صلواتی که فرستادید به جایش يك دعا می‌کنم، ان‌شاءالله شب‌های آینده، سه تا صلوات خواهد بود و سه تا دعا هم میکنم، چون بنده هر کجا که جنس خریدم، پولش را نقد میدهم، نسیه ما نداریم. هر صلواتی که شما برای امام زمان 7 خوب فرستادید، پشت سرش يك دعای خوبی هم که شما خودتان بپسندید، تحویل‌تان میدهم.

خدایا به اسم اعظم در قرآن مبین و به سر سینه امیر المومنین 7 که يك پرده از اسم اعظم خدا است، این عده‌ای که به احترام امام زمان 7 حرکت کردند، خودشان را، اولادشان را، فامیلشان را، از تمام لغزشها و فتنه‌های آخرالزمان و از هر شر و ضری که در این عالم می‌آید حفظ بفرما.

خدایا به حق قرآن عظیم، نعمت ولایت امام عصر 7 را در دل این جمع و اولاد این جمع، بیش از پیش متجلی بفرما.

؟؟؟ 56 يك مقدمه‌ای کوتاه بگویم، چون مرز آن طرف را نمی‌خواهم بشکنم، بیشتر از يك ساعت، نهایت يك ساعت ده دقیقه یا ربع، نمی‌خواهم طول بکشد. شاید مؤمنین مستحباتی هم در منزل داشته باشند، برسند. این است که خیلی اطاله سخن نمیدهم. مقدمه‌ای را می‌گویم، آن وقت این مقدمه

ان شاء الله الرحمن، با ياري خدای سبحان در شب آینده توضیح داده می‌شود و امیدوارم که مقبول اذهان مقدسه اهل علم هم بشود.

آن مقدمه این است:

ما نظر به ادیان و مذاهب که بکنیم، يك معیار برای «حَقّه بودن» آن ادیان یا «حَقّه بودن» آن ادیان میتوانیم در دست داشته باشیم و به این معیار تمیز و تشخیص بدهیم. راه و روش حق را، از کوره راه‌های باطلی که خود را آرایش داده‌اند و به صورت راه جلوه می‌دهند، با این معیار می‌توانیم به دست بیاوریم و؟؟؟ 57:45

و آن معیار این است:

يك نگاه به اصول و ارکان اولیه آن آئین و آن دین و مذهب و روش می‌کنیم. اگر دیدیم که اصول و ارکان اولیهایش با «مستقلات عقلیه» مطابق است، با آنچه را که عقل غیر محجوب،؟؟؟ عقل غیر علیل، تصدیق و تأیید و حکم میکند، اگر دیدیم اصول اولیه مطابق با اصول عقلی بود، می‌فهمیم دین حق است. و اگر یافتیم، اصلی از اصولی، رکنی از ارکانی، مخالف ضوابط عقلیه مستقله است، همین به ما نشان می‌دهد، به ما می‌فهماند، این آئین حق نیست، این باطلی است که به صورت حق در آورده‌اند. چون در آوردن باطل به صورت حق، یک امری است که در تمام مراحل جاری است.

طلا دارید و طلا نما هم دارید، بین طلا و طلائما، در نظر عموم مردم، خیلی اشتباه میشود. طلا و مطلی، يك چیزی که آب طلا به آن بدهند، طلاهای ساختنی که حقه بازهای کیمیاگر قدیم به مثالته و؟؟؟ 59:50 امثال ذلك می‌آوردند و بجای طلای خالص قالب می‌انداختند.

تجار صحیح داریم که روی اصول صحیح تجارت، خرید و فروش می‌کنند، تجاری هم داریم که با يك ميز و يك تلفن و با دو تا دلال، ساخت و پاخت کردن، چهل و پنجاه هزار تومان، از بانک‌ها و قرض کردن معامله می‌کنند، سیصد هزار تومان و چهارصد هزار تومان. این‌ها تجار نیستند، این‌ها فجاری هستند که به صورت تجار در آمده‌اند.

علمای واقعی دارید، شبیه‌العلماء هم دارید! ما معتقد نیستیم که هرکس در لباس روحانیت درآمد، «شیخ مرتضی انصاری» است، خیر، شبه‌العلماء هم داریم. و و و منبری صحیح داریم، منبری ناصحیح هم داریم که متظاهر است.

در هر مرحله‌ای اصلی هست و بدلی هست. انبیاء داریم، «متنبیان» هم داریم، «مهدی» داریم، «متمهدی» هم داریم، خدا داریم، خداهای ساختگی دروغی هم داریم، از خدا بگیر بیا پائین تا برسد به ته.

بناء علی هذا، هر آنی که به صورت حق خودش را در آورد، که حق نیست! هر مذهبی که آرایش داد خودش را به صورت حق، و داد حقانیت زد که حق نیست! شبهه را شبهه می‌گویند، به جهت آن که شبهه حق است.

امیر المؤمنین 7 در نهج البلاغه می‌فرماید: «وَ إِنَّمَا سُمِّيتِ الشُّبُهَةُ شُبُهَةً لِأَنَّهَا تُشَبِّهُ الْحَقَّ» [17]

محک می‌خواهد، طلا را که تو دست زرگر می‌گذاری، او به سنگ محک می‌گذارد، گاهی هم با آب دهانش تر میکند تا ببیند رنگ طلا است یا رنگ ??? ، اگر یک خورده مطلب مشکل‌تر شد، غامض‌تر شد و شبهه مشکل‌تر شد، توی تیزاب آن را قرار می‌دهد. امتحان‌ها دارد، معیارها و محک‌ها درجه دارد.

معیار ما در تشخیص حق از باطل، یکی از معیارها این است که اگر دیدید یکی از ارکان و اصول مذهبی، مخالف با ضوابط عقلیه مستقله شد، می‌توانی بگویی باطل است. و اگر دیدید ارکان و اصولش مطابق ضوابط است، می‌فهمیم حق است، چرا؟ به جهت سخنی که پیغمبر 9 دارد: یک پیغمبر ظاهری دارد و یک پیغمبر باطنی، باید این دو پیغمبر با هم تطبیق کنند، باید پیغمبر عقل مطابق پیغمبر خارج و پیغمبر خارج هم مطابق پیغمبر داخل باشد. چرا که مستقلات خلاف ضوابط صحیحه عقلیه حکم نمی‌کند.

یک حرفی هم آقایان دارند: «کَلِمَا حَكَمَ بِهِ الْعَقْلُ حَكَمَ بِهِ الشَّرْعُ» عکسش هم «کَلِمَا حَكَمَ بِهِ الشَّرْعُ حَكَمَ بِهِ الْعَقْلُ» است. یکی از ارکان و اصولی که اسلام به معنای واقعی، که مذهب شیعه است، اسلام به تمام جوانب و جهات کمالیش در مذهب شیعه متجلی است، شیعه اثنی عشریه.

بنده با ارباب مذاهب و ادیان، زیاد سخن گفته و مذاکره کرده‌ام، خیلی کتاب‌هایشان را دیده‌ام، خاخام‌های یهودی، کشیش‌های نصرانی، توی جوال خیلی با آن‌ها رفته‌ام، أَشْهَدُ اللَّهَ الْعَلَى الْعَظِيمِ، بدون تعصب و با ترك تقلید، چون با تقلید به درد نمی‌خورد، با ترك تقلید از روش پدر و مادر که چشم بسته و گوش بسته بخوام راه پدر و مادرم را بروم، این‌طور نبوده است. همان که توانستم چند کلمه اولیه یاد بگیرم و کتاب‌ها را بخوانم، با آن‌ها مذاکره کردم. دیدم آن دینی که با اصول عقلیه، ارکانش و عقلیاتش تطبیق می‌کند، اسلام است، نه دین یهود است و نه دین نصاری.

و در دین اسلام، من با ارباب مذاهب خیلی صحبت کرده‌ام، با قاضی کلام‌ها و فضل عمرها زیاد می‌آمدند به مشهد و من با آن‌ها هم جوال و هم جوار می‌شدم. و دیدم که اگر مذهبی در اسلام قابل ستایش و قابل قبول است، همین مذهب شیعه اثنی عشریه است.

یکی از ارکان و اصول مذهب شیعه اثنی عشریه این است که: «إِنَّ الْأَرْضَ لَا تَخْلُو مِنْ حُجَّةٍ» [18] این یکی از ارکان و اصول مذهب شیعه است، این در مذهب حنفی‌ها نیست، این در مذهب شافعی‌ها نیست، این در مذهب حنبلی‌ها نیست، این در مذهب مالکی‌ها نیست، در مذهب نصاری نیست و در مذهب یهود نیست، این مال شیعه است. و این فرمایش از پیشوایان شیعه، ائمه هده مهدیین، صلوات الله علیهم اجمعین که اول آن‌ها حضرت اسدالله‌الغالب علی ابن ابی طالب 7 و آخرین آن‌ها خود امام زمان 7 است، از لسان آن‌ها متظافر، بلکه متواتر نقل شده است.

و «علامه مجلسی»، صاحب این قبه و بارگاه که،

خدا را قسم میدهم به حق آیات قرآن، الساعه از این مجلس کوچک ما، طبقات انوار غیر متناهی به روح مطهر این بزرگوار و پدرش عطا بفرماید.

بزرگترین خدمت را این پدر و پسر به دین اسلام و مذهب شیعه کرده‌اند. این‌ها در دستگاه علی ابن ابی طالب 7 و اولاد طاهرینش: یک مقام رفیع دارند و بر گردن همه ما ذی حق هستند. ما باید اداء کنیم، حق بزرگوار و حق نعمت این‌ها را، جز به دعا، با چیز دیگری نمیتوانیم اداء کنیم، لذا به دعای من آمین بگوئید و در این دعا و آمین‌ها خیر خواهید دید.

خدایا به روح مطهر امیر المؤمنین 7 و ابناء معصومینش: آن به آن، بر علو درجات و ارتقاء مقامات این پدر و پسر، مطابق علم خودت بیافزا.

«علامه مجلسی»، محیی احادیث ائمه طاهرین: در مجلدات مبارکات «بحارالانوار» که راستی بحارالانوار است، دریاهای نور است. مخصوصاً آقایان اهل علم ؟؟؟ جلد هفتم بحارالانوار را کلمه به کلمه‌اش را مطالعه بفرمائید، جلد هفتم چاپ کمپانی، در چاپ جدید ؟؟؟ مجلد هفتم را کامل از بدو تا ؟؟؟ بخوانید، اگر یک دوره خواندید، قلبتان عوض میشود، قلبتان نورانی و روشن میشود، چشمتان به مقامات نورانیت معصومین باز می‌شود، علی التحقیق، عوض میشوید.

این روایت را به لهجه‌های مختلفه «علامه مجلسی» قدس الله سره القدوسی، در کتاب مستطاب «بحارالانوار» ذکر کرده است. محدث جلیل محمد بن حسن «شیخ حر عاملی» هم رضوان الله علیه در کتاب «اثبات الهداه» مفصلاً ذکر کرده است، و دیگران و دیگران هم به پیروی این بزرگواران

ذکر کرده‌اند. بالغ بر شصت الی هفتاد حدیث، ثقه الاسلام «محمد بن یعقوب کلینی» رضوان الله علیه در کتاب مستطاب «اصول کافی» کتاب الحجه، آن‌جا ذکر کرده است؟؟؟

شیعه از زبان پیشوایانش، یعنی ائمه اثني عشر: متضافر، بلکه متواتر از حیث معنا، این مطلب را دارد. این رکن مذهب شیعه است، این پایه اولیه محکمی است که شیعه بنای مذهب خود را بر آن پایه نهاده است، این مال ما است و مال شیعه است و آن چهار تا مذهب دیگر ندارند، و مال اسلام است و ادیان دیگر ندارند. و همین، دلیل بر حقانیت اسلام و حقانیت مذهب شیعه است، به جهت این‌که، يك ركن عقلي را این دارد و آن‌ها ندارند، این چیست؟

آن این است که: «إِنَّ الْأَرْضَ لَا تَخْلُو مِنْ حُجَّةٍ» [19]، زمین لحظه‌ای از حجت خدا خالی نمی ماند. حجت خدا، آن را هم ان شاء الله برای شما با موازین علمی شرح می‌دهم، همان که «حکماء پهلوی» بنام «کدخدای عالم طبیعت» و «کدبانوی این جهان» ذکر میکردند. حکمای پهلوی که در هزار و اندی سال قبل بودند و بجههای قوچان خراسان بودند: «الفهلویون الوجود عندهم حقیق ذات تشکک تعم» که «حاج ملاهادی» می‌گوید: آن‌ها هستند، به نام کدبانو و کدخدا میگفتند.

«حکماء مشاء» به نام «عقل فعال» که مؤثر در عالم اجسام و اجرام است، تعبیر می‌کردند. «حکماء اشراق» تعبیری دیگر دارند،؟؟؟ این محور این عالم است.

آن که محور عالم است، آن که جان این جهان است، آن که روح و روان زمین و آسمان و کهکشان است. در روایات پیشوایان ما و ائمه ما: دارد، این را «ابوحنیفه» نگفته است، این را «محمد ابن ادریس» نگفته است، این را «مالک ابن انس» و «احمد حنبل» نگفته است، امام جعفر صادق 7 گفته و امام محمد باقر 7 و علی بن ابی طالب 7 این‌ها گفته‌اند، و از همین جا می‌فهمیم که این‌ها به حق بوده‌اند.

آقا، ما موجودیت و شخصیت اشخاص را از گفتارشان می‌شناسیم، توی حمام که سلب همه تعینات شده است، همه لخت و عور و برهنه هستی، اگر بخواهیم بفهمیم این آقایی که پهلوی دست ما نشسته است، چگونه است؟ گوش می‌دهیم، ببینیم چه می‌گوید؟ از حرف‌هایشان می‌فهمیم چی هستند. اگر صحبت از باقلا و شلغم و لبو و این‌ها کردند، می‌فهمیم طبق کشند، اگر صحبت از اصل برائت و استصحاب و اشتقاق و حجیت متعارضین کردند، می‌فهمیم از علمای علم اصول هستند، اگر صحبت از قانون منزلت و قانون ید و قانون چه و چه، می‌فهمیم فقهاء هستند، اگر از قواعد هندسی

و مطالب ریاضی صحبت کردند، میفهمیم محصلین علوم جدید هستند. حضرت علی بن ابیطالب⁷ میفرماید: «الْمَرْءُ مَخْبُوءٌ تَحْتَ لِسَانِهِ» [20].

مرد پنهان بود به زیر زبان تا نگوید سخن ندانندش

ما علی ابن ابی طالب⁷ را از کلماتش میشناسیم، شیخین را هم از کلماتشان میشناسیم، ما حسن بن علی⁷ و حسین بن علی⁷ و امام جعفر صادق⁷ را از کلماتشان میشناسیم. «لِسَانُكَ تَرْجُمَانُ عَقْلِكَ» [21]، زبان تو، مترجم موجودیت تو است، اگر سخن شلغم کشیدی جلو، معلوم میشود طبق کشی، اگر سخن از مطالب علمی ریاضی و طبیعی گفتی، معلوم میشود جناب عالی، مهندسی و دکتری و پروفیسوری، اگر سخن از مطالب دینی، از جنبه قواعد فقهی گفتی، میفهمیم فقهی. از جنبه فلسفی، میفهمیم حکیم هستی. ما از کلمات همین ائمه میفهمیم اینها کی هستند؟ کلمات ابو حنیفه و محمد بن ادریس و اینها را میگذاریم، نگاه میکنیم میبینیم، اینها يك گوهر و جواهر عجیبی هستند. امام محمد باقر⁷، امام جعفر صادق⁷، علی ابن ابی طالب⁷، این حرفها را گفتهاند. متجاوز از شصت، بلکه هفتاد حدیث متظافر، بلکه متواتر گفتهاند که زمین آنی از کدخدا و حجت الهیه خالی نمیمانند، که اگر آنی خالی شود «لَسَاخَتْ بِأَهْلِهَا» [22]؟؟؟؟ اهل خود را در خود فرو میبرد مثل موج دریا همه را فرو میبلعد.

مدارك:

«اصول کافی» «محمد بن یعقوب کلینی»، «اثبات الهداه» «محمد حر عاملی»، دریایش و مرکزش را بخواهی، «بحار الانوار» «مرحوم مجلسی» رضوان الله علیهم اجمعین. این فرمایش مطابق عقل است، عقلاء، عقلاء، دانشمندان، عقل این حرفها را میزند.

این منطق عقلی است که بزرگان ما، که عقل مجسم خارجی هستند، چنانکه عقل، امام داخلی است، آن بزرگواران فرمودهاند. این منطق عقلی دارد، این دلیل محکم عقلی دارد و آن دلیل محکم عقلی، نشانه حقانیت این مذهب است. بیان این که چطور منطق عقلی دارد به عهده فردا شب.

این هم افتتاح و ابتداء کلام ما، نه از نظر جمعیت، بالله که قسم شرعی است، از نظر آن که پاره ای از کلمات به سمع مبارکتان برسد، دلم میخواهد تشریف بیاورید و آن هائی هم که نمیفهمند، دیگر بر من اعتراض نکنند، يك شب، دو شب که آمدند، دیدند نمیفهمند، دیگر نمیآیند. اگر ساکت بنشینند و گوش بدهند، ثواب میبرند، به من نگویند، مطلب سطحش بالا است، چون اگر پائین بیاورم يك عده دانشمندان میگویند: چرا پائین آوردی؟ البته تا جائی که ممکن باشد، حرفها را مطلوب اکثریت،

بیان می‌کنم. ولی اگر چیزی را نفهمیدند، عوام هستند و تشریف نیاورند. ببینید اگر میفهمید و بهره می‌برید فبها، اگر نمیفهمید، به من اعتراض نکنید.

خدایا به حق امام زمان 7 قلوب حاضرین را به انوار معرفت خودت و معرفت نبی خودت و معرفت حجت خودت بیش از پیش روشن بفرما.

خوراك آقاجان، هر چقد مطبوع و خوب باشد، اگر نمك نداشته‌باشد، آدم از آن خوراك لذت نمی‌برد، خوراك باید نمك داشته باشد. معشوق شما هم، هرچه قدر خوشگل باشد، اگر نمك نداشت، با ملاحظت و دل ربا نمیشود.

مجمع روحانی هم همین‌طور است، مجامع روحانی، هرچقدر پر معنا باشد، اگر نمك نداشته باشد، لذت ندارد. نمك مجامع روحانی، توسل به امام حسین 7 است و گریه بر امام حسین 7 است. من در این موضوع خیلی حرف دارم. در دهه عاشورا، اگر از چشم خود من اشك جاری نشود، آن شب و روز برای من منفور است. چشمیکه در دهه عاشورا خشك بماند، آن چشم پیش بنده منفور است. مجمع روحانی که منعقد شود و در آن توسلی و توجهی به امام حسین 7 نشود، آن در نظر بنده بی نمك است. لهذا، خواه ناخواه در خانه امام حسین 7 هم باید برویم، باید تا کربلا يك قدم برویم، حالا کم یا زیاد، آن دیگر به شب‌های آینده.

يك شعري از «علامه بحر العلوم» یادم آمد، چون در مجلس ما اهل علم، انوار آسمانی زیاد هستند الحمد لله، این شعر را برای آن‌ها میخوانم، بعد هم ترجمه میکنم. همین قدر که حال عزائی در مجلس پیدا بشود خوب است. اشعار «علامه بحر العلوم» در نظر بنده اعتبارش از مقاتل معتمد کمتر نیست. در آن مجموعه مفصلی که راجع به سیدالشهداء 7 گفته است، دو تا شعر دارد، میخوانم، آقایان طلاب اهل علم متأثر شوند، بعد هم برای شما معنی میکنم:

«کم قامتي هم خطيا منذرا و تلا آیه فما اغنت الايات و النذر قال الضبوني و جدي احمد و صلوني ما غایتي و لم یکذب من خبر دعوتموني بنصري این نصرکم و اینما و الزبر» [23]

هرکس معنای این شعر را فهمید، دلم میخواهد بلند گریه کند و به دیگران یاد بدهد.

«هل من مغیث یغیث لوجه الله بشریه هل راحم یرحم الطفل الرضيع لشکر» [24]

معنی کنم، همه بنالید.

چرا مرا دعوت کردید؟ شما مرا دعوت کردید، نامه‌ها نوشتید، فرستادید. مهمانتان آمده است، به سرزمین شما وارد شده است.

مهمان اگر دعوت شد، وقتی وارد در می‌شود، هرچه طلب کند، مادامی‌که میزبان قدرت دارد، باید خواسته مهمان را برآورد، چون دعوت کرده است.

مهمان شما وارد شده است، مهمان شما از شما طلب یک جرعه آب میکند.

آیا دادرسی و فریادرسی هست به داد اولاد پیغمبر 9 برسد؟ یک شربت آبی به آن‌ها بدهد؟

معنی کنم:

«هل راحم یرحم الطفل الرضيع» [25]

آیا یک فرد با مروتی پیدا می‌شود به این بچه شیرخواره من رحم کند؟

بحق مولانا الحسین المظلوم 7 و باهل بیت المظلومین:

یا الله

بنده گفتارهای منبر را مقدمه برای روضه میدانم، روضه را مقدمه برای دعا می‌دانم. حالتان، حال توجه به خدا است، چند تا آمین بگوئید، آن وقت تشریف ببرید.

خدایا به قطرات خون امام حسین 7 و به قطرات اشک امام حسین 7 همین ساعت امر فرج و ظهور امام زمان 7 را اصلاح بفرما.

به زودی ما را به دیدار و به نصرت آن بزرگوار سعادتمند بفرما.

دل ما را از نور ولایت و محبتش متجلی بفرما.

قلب مقدس آن بزرگوار را از ما راضی و خشنود بفرما.

سایه عز ولایت را بر سر ما و همه مسلمانان مستدام بدار.

ما را در ظل ولایت از هر خطا و اشتباه و هر خطر و صدمه‌ای حفظ بفرما.

مشکلات ما را به برکات امام زمان 7 حل و سهل و آسان بفرما.

گرفتاری‌های ما را برطرف بفرما.

سیئات اخلاقی ما را اصلاح بفرما.

بیماران ما را شفا بفرما.

بیماری‌های معنوی ما را شفا بده.

گناهان ما را ببخش.

توفیق تقوی و پرهیز از گناه تا آخر عمر به ما عطا بفرما.